

get állapított meg a főmagánvádló terhére. Nem szükséges külön részleteznünk, milyen és mennyi időt igénybevevő eljárások előznek meg egy főtárgyalást, hogy feltűnjön az ügyvédi munkának (a 2.— P. meghatalmazási bélyeglevonás után fennmaradó) ezen tizennégy pengős feltűnően alacsony értékelése . . .

Úgy hírlík, hogy a *Beszkhárt* meg akarja szüntetni a „48”-as viszonylatot, mely a belső Lipótváros forgalmát bonyolítja le. Eddig is egyik legritkábban közlekedő kocszi volt a „48”-as s igen gyakran 10—20 percig kellett várakoznia annak, aki a központi járásbírószágtól, — például — az I.—III. ker. kir. Járásbírószághoz Budára kívánt eljutni, nem is szólva a feltétlenül szükséges átszállásról. A *Beszkhárt igazgatósága* — legalább — figyelembe vehetné azt, hogy a Belsőlipótvárosban elhelyezett bíróságokat, pénzügyigazgatóságot és egyéb hivatalokat nemcsak ügyvédek, hanem mások is nagy számban keresik fel. s ahelyett, hogy a Belsőlipótvárosban, — a közönség bosszankodására, — a közlekedést megszüntetné, azt több kocszi járatásával lényegesen megjavítaná. Ez nem lehet bevétel, hanem csak jóakarát kérdése, ha pedig a villamosközlekedés ezen a vonalon, feltétlenül megszüntetendő, úgy megfelelő autbuszjáratokat kellene létesíteni, a pesti és a budai oldalon lévő bíróságok között is. Megérdemli ezt nemcsak Budapest közönsége, de talán az ügyvédi kar is . . .

Megtörténhetett a budapesti áru- és értéktőzsde választott bíróságánál, hogy elfogadta alperes képviselőjeként, — felperes tiltakozása ellenére, — az annak képviselőjében, nem szabályszerű meghatalmazással megjelent „egyeztető”-t. A tőzsde választott bíróságát nem köti a polgári perrendtartás, de nézetünk szerint, az „egyeztető” alperesi képviselő ténykedése kimeríti a Ppé. 16. §.-ában körülírt kihágás tényálladékát, s így ezért sem szabadna a bíróságnak, hasonló esetben, megengedni azt, hogy a perbeli féllel semmilyen vonatkozásban nem álló egyén, — ki ezáltal nyilván bűncselekményt követ el, — előtte feleket képviseljen. *Nem lehet a zugirászatot törvényesíteni. A kamara ügyészének figyelmébe ajánljuk a Vb. 190/1933. számú ügy iratait . . .*

A bpesti kir. Itélőtábla egyes tanácsai a nyilvános előadások határnapját (esetleg „vagy következő napokon” megjelöléssel) óra megjelölése nélkül tüzik ki, ami a felek képviselőinek sok felesleges idővesztését okoz, sőt gyakran azt is előidézi, hogy a fél képviselője dacára a legszorgosabb „utánjárásnak” a nyilvános előadásokon nem lehet jelen. S miért nem? Azért, mert a nyilvános előadásokat az egyes tanácsok rendszerint az ugyanazon napra kitűzött szóbeli tárgyalások befejezése után tartják meg, hangsúlyozni kívánjuk, hogy rendszerint . . .

Azonban van kivétel is. Ugyanis két tárgyalás között is gyakran van annyi idő, hogy egy-egy ügy nyilvános előadása elintézhető. A fél képviselője például, figyelemmel a 11 órára kitűzött szóbeli tárgyalásra, 12 óra körül jelenik meg az Itélőtábla eljáró tanácsánál és vár esetleg 1—1½2 óráig míg a szóbeli tárgyalás véget ér s akkor tudja meg, hogy az ő ügye két szóbeli tárgyalás között már el lett intézve. A fél nem volt képviselve, az ügyvéd eltöltötte a délelőttiét s mégsem keresett egyetlen fillért sem, mert a tárgyaláson nem volt jelen Tekintve, hogy bizonyos esetekben a legnagyobb substrátumu ügyekben benyújtott felelkezés is nyilvános előadás útján nyer elintézését, úgy véljük, hogy nemcsak az ügyvédség érdekét, hanem a jogkereső közönség érdekét is szolgálná a nyilvános előadások akkénti kitűzése, hogy a megjelenés ne járjon, szinte áthidalhatatlan akadályokkal. Csak egy kis jóakaratot kérünk

Fából vaskarikának nevezhetjük a *székesfővárosi kir. pénzügyigazgatóság 119.156/1933. IV/b. sz. végzését*, mely törli a felelbező ügyvéd terhére, leletezés alapján előírt *illetéket teljes egészében*, azonban a háromszoros *felemeltilletéket fenntartja*. Mindnyájunk okulására szolgáljon a végzés szövege indoklása: „A telekkönyvi iratok szerint a telekkönyvi hatóság a leletezett zálogjog bejegyzési kérvényt elutasította. Ennélfogva az ill. szab. 24. §-a harmadik bekezdése szerint, a bejegyzési illeték visszautalandó volna, miért is a lelet folytán kiszabott egyszeres illetéket törölni kellett. A háromszoros felemeltilleték azonban fenntartandó volt, mert az egyszeres illetéket a beadvány benyújtásakor bélyegjegyekben le kellett volna róni. az 1931. évi 5100. M. E. számú rendelet 67. §-ának 1. pontjában foglalt rendelkezésnek megfelelően s mert a felelbező ennek lerovását elmulasztotta, ennélfogva a mulasztás következményeit viselnie kell.“

A *váltófizetési meghagyások* végrehajtható kiadmányainak záradékolása iránt a 6300/1932. M. E. számú rendelet értelmében a bíróságok hivatalból intézkednek. Különösen a központi járásbíróóság ellen állandó a panasz a záradékolt kiadmányok késedelmes kiadása miatt. Kifogás esetén, a határnap kitűzésénél jóval később történik a kiadmányok kiadása, mert az iratok elkezdik „vándorutjukat“ a kiadmányok kiadása tárgyában intézkedő személy szobájáig. Nem intézkedhetne a határnapot kitűző személy, — ha a vétív az iratoknál van, — a kiadmányok záradékolása iránt is? Néha még az adósvédelmi rendeletek dacára is sürgős lehet a végrehajtás foganatosítása

A *budapestkörnyéki bíróságok* az összes ügyek felhívását reggeli 8 órára tűzik ki. A mai viszonyok között, midőn a legtöbb kartárs időben a leggazdagabb, a pestkörnyéki tárgyalásokat többnyi-